

ת"פ 16917/07 - מדינת ישראל נגד סני זכאי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 16-07-16917 מדינת ישראל נ' זכאי

בפני כבוד השופט חגי מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי)

הממשימה

נגד
סני זכאי¹
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהנא

זכור דין

הרקע וכותב האישום

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה בעניין העונש, בעבירות אלו: נהיגה ללא רשות נהגה תקף - עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"ב-1961 (להלן: הפקודה) בצוירוף סעיף 62 לפקודתה; הפרת הוראת תמרור - עבירה לפי סעיף 63(8) לפקודתה; סירוב לבדיקה שכורת - עבירה לפי סעיף 64ד' בצוירוף סעיף 62(3) לפקודתה; מעשי פזיות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק); והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

על פי עבודות כתוב האישום המתוקן, ביום 7.6.16 בנסיבות השעה 21:00 רכב הנאשם על אופנוו יחיד עם אחר ברחוב בית הדפוס בירושלים. שני שוטרים שנסעו בנידת כrhozo לנאשם לעזור מצד לצורך בדיקה. הנאשם המשיך בנסיעה, כאשר השוטרים ממשיכים בכריזה ואחד מהם מסמן בידו לנאשם לעצור. השוטרים הגיעו את מהירות נסיעתם כדי לעצור במקביל לאופנוו, אך הנאשם המשיך בנסיעה. השוטרים הגיעו למצב בו נסעו במקביל לאופנוו, פתחו את חלון הנידת וצעקו לנאשם לעצור, אולם הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ואף ציוו את האופנוו למסלול נסיעת הנידת וגרם לה לבلوم. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה כשהוא עבר בצדמת וכמעט פגע בהולכי רגלי שחציו את הכביש, עבר ברמזור אדום באופן שכלי הרוב שעברו בצדמת נדרשו לבلوم כדי לא לפגוע בו, ועבר שוב ברמזור אדום. השוטרים הצליחו לנסוע פעמיinus במקביל לאופנוו, וצעקו לנאשם לעצור מצד, אך הוא המשיך בנסיעה ופגע במראה צדדיות של הנידת. הנאשם עלה על פסי הרכבת הקללה ונסע עליהם, וחמק מנסיעו חסימה של הנידת. הוא המשיך בנסיעה מהירה וביצע פניה פרסה במקום שהיה בו תמרור האסור זאת. במקומות שונים במהלך נסיעתו גרם לכלי רכב לבلوم כדי שלא להיפגע ממנו. הנידת הצליחה לעקוף את הנאשם בצדמת הרחובות שדרות הרצל - רביון, ועמדו במקום. מיד לאחר מכן הגיע הנאשם ופגע בנידת מאחור. הנסוע الآخر ירד מהאופנוו והנאשם המשיך בנסיעה בכביש בגין, כשהוא עבר פעם נוספת בرمזור אדום. בשלב זה הצליפה למזרך נידת נוספת, גם בה הופעלו אורות, סיRNAה וכריזה

לנאהם לעצור. הנאהם המשיך בנסעה מהירה, עבר מנתיב לנתייב וגרם למכוניות אחרות לסתות מדרך ולבלום. בצומת הרחובות הרוזמרי - המור עבר פעמי נספת באור אדום. כשנכנס לרחוב מעגלי ללא מזقا חסמה אחת הנידות את הדרך, השוטר עמד והחזיק באקדח, הנאהם איבד שווי משקל ומידי לאחר מכן נעצר. בסך הכל התנהל המרדף לארוך 11 ק"מ. לאחר מעצרו של הנאהם הוא הוביל למשרדי אגף התנועה לצורך בדיקת שכנות, ונדרש לתת דגימת שתן לאיתור שרידי סמים, אך סירב לכך. כל זאת עשה הנאהם כאשר לא היה לו רשות נהיגה בתוקף.

פסקרי שירות המבחן

2. בתקופת הליכי המשפט והמעצר הוגש מספר תסקיריו מעצר, וכן תסקירים לעונש. בתסקירים תואר הרקע האישי והמשפחי של הנאהם, שלא אפרט כאן בשל צנעת הפרט. אציין, כי הנאהם סיים לימודים בבית הספר בית הציר בירושלים, התגייס לצה"ל במסלול מיוחד וסיים לאחר שנתיים כמקובל במסלול זה. מאז שחררו עבד בעולם אירועים וכן כעוזר נהג בקוו חילוקה ותמך כלכלית במשפחה. הוא הופנה לשירות המבחן בשנת 2012 בשל עבירות אלימות, וגילה שיתוף פעולה מלא. לנאהם רישום פלילי כולל תיק ללא הרשות בבית משפט לנעור, שבגינו ביצע של"צ, וכן הרשעה בעבירות של נהיגה ללא רשות נהיגה שבגינה הוטלו עליו מאסר על תנאי ופסילה.

3. בשנה שקדמה להגשת התסקיר השתמש הנאהם בסמים, ובතסקירים שהוגשו תואר כי המשיך להשתמש בסמים בתקופה בה שהוא במעצר בית, והכחיש צורך בטיפול בהתמכרות. בתסקיר מיום 2.2.17 סקרה קצינת המבחן כי ההליכים המשפטיים המתנהלים נגד הנאהם, מעצר הבית הממושך בו היה נתון והשלכותיו היו עבורי גורם הרתעתי, ממtan ומציב גבולות. לפיכך המליצה לדוחות את הטיעונים לעונש בשלושה חודשיים על מנת לבחון אפשרויות סיווע ולעקב אחר הנאהם. המליצה התקבלה, והטיעונים לעונש נדחו. בתסקיר משלים מיום 2.4.17 תואר כי הנאהם שולב ב��וצה טיפולית ומשתף פעולה באופן מלא, וכן מוסר בדיקות שתן תקופתיות שנמצאו נקיות. הומלץ לאפשר לנאהם לצאת לעבודה, ולאחר תהליך של בדיקת מפקחים ומקום העבודה, הנאהם אכן השתלב במקום העבודה. בתסקיר מיום 12.7.17 העיד על שינוי משמעותי שעבר הנאהם. הוא סיים את מסגרת הקבוצה הטיפולית תוך שיתוף פעולה מלא, ונשכלה אפשרות לשלבו בקבוצה נוספת. כמו כן החל לעבוד ברשות מזון מהיר, ותואר על ידי מעסיקו כמתמיד, עובד קבוע, לוקח אחריות ויוזמה. המעקב השוטף העיד על כך שהנאשם פסיק להשתמש בסמים, והוא לא עבר עבירות נוספת מאז מעצרו. קצינת המבחן תיארה את התנהלותו של הנאהם בתקופה שקדמה לכתוב האישום על רקע קשיים שונים שהביאו להתחברותו לחברת שולית. באשר לעתיד, נכתב בתסקיר כך:

"לאור קבלת האחריות והבעת החרטה, העובדה כי מדובר בבחור צעיר, אשר נמצא ביום בתהlixir של טיפול וגילוי מודעות, לאור התהlixir הטיפולי בו נמצא בתקופה الأخيرة בחו"ל, כאשר נראה כי נמצא ביום בתהlixir חיובי של שיקום ולקיחת אחריות, והתרשמותנו מרגรสיה אשר עלולה להיגרם לו ולנסיגת שתחבל במצבו, במידה ויטל עליו עונש חמיר של מאסר, ובשל ההשלכות הפוגעניות אשר עלולות להיגרם לו בשל החשיפה לערכיהם השולטים והעבריניים במאפייניהם את האוירה השלילית בכלל, אשר יפגעו בהמשך ההתפתחות התקינה של חייו, נמליץ... להימנע מהטלת עונש מאסר עליו. במידה ובית המשפט יראה לנכון בכל זאת להטיל עליו עונש מאסר, נמליץ כי הוא יהיה לתקופה קצרה ככל שניתן וירוצה בדרך של עבודות שירות....".

טייעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה את גילוון הרישום הפלילי של הנאשם וכן את הכרעת הדין וגורר הדין בתיק תת"ע 13-12-715, בו הודה הנאשם בעבירה של נהיגה לא מorrectית באופנו ונדון לעונש הכלל מסר על תנאי לארבעה חודשים, שהוא בר הפעלה בתיק זה. היא טענה כי הנאשם פגע בערכיהם החברתיים של שמירה על ביטחונם של המשתמשים בדרך וכי בזאת רשות האכיפה, ציינה כי השטררים דלקו אחר הנאשם וניסו שוב ושוב לעצמו, וכי הנאשם סיקן את השטררים ועובי הדרך ויצר סכנה ממשית ומוחשית. התובעת הוסיפה בעניין הנسبות הקשורות ביצוע העבירה כי האירוע התרחש בשעת ערב מאוחרת שבה תנעה ערלה, המרדף נערך לאורך 11 ק"מ ושורר נדרש לשלווף את נשקו במטרה לעזר את הנאשם. היא התיחסה גם לנזק שנגרם, לפגיעה שעוללה הייתה להיגרם לשטררים ולאזרחים כתוצאה מעשי הנאשם. ב"כ המאשימה העלתה אפשרות שה הנאשם היה שיכור בעת ביצוע העבירה (עובדת המתישבת עם סיירבו לבדיקה שכורות). היא הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 12 לבין 24 חודשים מסר בפועל.

באשר לעונש במסגרת המתחם, טענה ב"כ המאשימה כי יש להתחשב בהודאותו של הנאשם אשר חסכה זמן שיפוטי, בגין הצעיר ובעוורו הפלילי והתחבורתי. לטענתה הנאשם מצוי בחלק העליון של מתחם הענישה, והוא ביקשה להטיל עליו עשרים וארבעה חודשים מסר בפועל, להפעיל את המסר המותנה נגדו ולגוזר עליו גם מסר על תנאי וקנס.

5. ב"כ הנאשם לא חלק על חומרת מעשיו של הנאשם, אך טען כי יש ליחס משקל מרכזי לתהליך השני שעבור על הנאשם; תהליך שתחילתו מתור שכונע פנימי של הנאשם ולכך סיכוי טובים. הוא הוסיף כי המטרה של מניעת חזרה על ביצוע העבירות תושג על ידי התהליך הטיפולי, ולהשגת מטרה זו אין צורך במסר לתקופה של שנתיים כפי שביקשה המאשימה. הוא טען כי הנאשם עשה מאמצים לשנות מסלול ולעלות על דרך הישר, ועונש שמאסר יביא להחזירתו לאחר מכן, לקבע את המצב הקודם ולא לאפשר לו להפוך לגורם חיובי בחברה.

עוד טען הסניגור כי מתחם הענישה העולה מהפסיקה נמור מזה שטענה לו המאשימה והציג מספר פסקי דין התומכים בעמדתו. הוא התייחס לכך שלא היה נסיוון מצד הנאשם לתקן את השטררים, וכן לעובדה שה הנאשם קיבל ראשון נהיגה על אופנו כבד יום אחד לאחר שביצע את העבירה נשוא תיק התעבורה שבו הוטל עליו המסר המותנה. לטענתו עונשו של הנאשם היה קל בהרבה אילו היה מיצג באותו תיק, והפעלת המסר המותנה כיום אינה צודקת. ב"כ הנאשם התייחס גם לכך שהנאימים שההתקופה ארוכה במעט בית, חלק ניכר ממנה ללא התאזרחות ולא יצאה לעבודה, בתנאים קשים. הוא ביקש להעדיף את שיקולי השיקום ולהטיל על הנאשם של"צ ממושך.

מתחם העונש ההולם

5. הערכים שנפגוו כתוצאה מהאירוע נשוא כתוב האישום הם בראש ובראשונה שלום הציבור ובתחומו האישי, כאשר התחגותו של הנאשם העמידה בסכונה את עובי הדרך ואת השטררים המעורבים. בנוסף נפגעו גם העקרונות של שלטון החוק וחובת הצדות לאכפי החוק.

באשר לרמת הענישה הנהוגת, כל אחד מהצדדים הפנה לפסיקה שתמכה בעמדתו. ATIICHIS L'PESKI DIN
העיקריים אליהם הפנו הצדדים:

בע"פ 8704/08, **סמי היב נ' מדינת ישראל** [6.4.09] נדחה ערעורם של שני מעורבים במרדף שלא שמעו להוראות שוטרים, לאחר שהוטלו עליהם עונשים שככלו 12 ו-20 חודשים מאסר בפועל. עם זאת, באותו מקרה הנאים עצרו את רכbum, הסיטו את הרכב כנגד נידת המשטרה ונוצר עימות פיזי בין המערערים לבין השוטרים, שבಗינו הורשעו המערערים גם בעבירה של תקיפת שוטר.

בת"פ (נכ') 36491-09-12, **מדינת ישראל נ' עומר היב** [3.3.13] נקבע מתחם לעבירות דומות הנע בין שבעה ל-12 שנים חודשי מאסר בפועל בצירוף פסילת ראשוני. הנאשם היה בעל עבר משמעתי ומכביד, הן בעבירות פליליות והן בעבירות תעבורה, ואשר הৎסקר בעניינו היה שלילי, נדון ל-18 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (רמ') 41364-07-14, **משטרת ישראל נ' סלח ابو סליםא** [10.9.15] נדון איורע דומה אם כי בנסיבות קלות מעט מלאה שבפני, נקבע מתחם שבין של"ז ל-12 חודשים מאסר בפועל, וה הנאשם נדון לארבעה חודשים מאסר בעבודות שירות ועונשים נוספים.

בת"פ (טב') 21607-03-15, **משטרת ישראל נ' עמר חסן** [5.6.16] הורשע הנאשם בעבירות דומות לאחר מרדף שככל חציית מספר רמזורים אדומים, פריצת מחסום משטרתי ועוד, כאשר הנאשם שיכור. נקבע מתחם שבין מספר חודשים מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל, וה הנאשם נדון לארבעה חודשים מאסר בעבודות שירות.

בפ"ל 3276-09-14 (תעבורה ירושלים), **מדינת ישראל נ' מוחמד דיאב** [29.3.17], היה הנאשם מעורב במרדף חמוץ וממושך שככל גם עליה למדרוכה שעלייה הלכו הולכי רגל, ונדון לשישה חודשים מאסר בעבודות שירות, כאשר גם המאשימה לא ביקשה להטיל על הנאשם מאסר ממושך.

בעניין חיים (ת"פ (י-מ) 3994-01-13, [14.11.15] **מדינת ישראל נ' בניין חיים**; ע"פ (י-מ) 16-01-16, **בניין חיים נ' מדינת ישראל** [18.7.16]) הורשע הנאשם לאחר שמיעת הוכחות בעבירות דומות, ונדון בבית משפט השלום לחמשה חודשים מאסר בעבודות שירות ועונשים נוספים. בערעור שהוגש אושר המתחם שנקבע בבית משפט השלום, הנע בין מספר חודשים מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 24 חודשים. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור על חומרת העונש, בהתייחסו גם לשיקולים של שיקום, וצמצם את תקופת בעבודות השירות מחמשה חודשים לחודשים וחצי. באותו מקרה התקיימו נסיבות מוקלות שאין קיימות במקורה שבפני: המערער היה אדם מבוגר, ללא עבר פלילי כלל ונסיבותיו האישיות היו קשות. אך מנגד, לא התקיימו נסיבות מוקלות אחרות, הקיימות לגבי הנאשם שבפני: בעניין חיים הנאשם לא נטל אחריות מלאה, והליך השיקום שם היה בתחלתו, כאשר הנאשם רק החל להשתתף בקבוצת טיפולית. בכלל, נראה כי באותו מקרה גם הצורך בשיקום היה ברור פחות, לנוכח העובדה שה הנאשם שם היה אדם מבוגר ללא עבר פלילי. כאמור, בית המשפט המחויז הפחית בעונשו של המערער והעמידו על שניים וחצי חודשים בעבודות שירות, בצירוף עונשים נוספים.

לנוכח כל המתואר אני קובעת את מתחם העונשה בתיק שבפני בטוח שבין חמשה לעשרים וארבעה חודשים מאסר בפועל, בצירוף פסילת ראשוני נהיגה ועונשים נוספים.

העונש הרואין במקרה זה

6. המאשימה ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הגובה של המתחם. אני מקבלת עדשה זו.

הנאשם שבפני הוא צער יlid 1995, שגדל בסביבה לא קלה. לחובתו עבר פלילי ותעבורי מותן ולא מכבד במיוחד. העבירות שבוצעו על ידו אכן חמורות ויצרו סיכון לעוברי הדרך, אולם בפועל סיכון זה לא התממש ולא נגרם כל נזק גופו. גם נזקי הרכוש היו מצומצמים ביותר. הנאשם היה יהודי, חסר זמן שיפוטי, ונטל אחריות מלאה. בנסיבות אלו אני סבורה שהעונש הראווי מצוי בתחום הבינוי - נמור של המתחם, ולא כפי שנטען. כך שעל פי שורת הדין היה מקום לגוזר על הנאשם עונש מאסר לתקופה של שנה.

7. אולם בכך לא תם הדיון בעניינו של הנאשם שבפני. שכן סעיף 40ד' לחוק העונשין מאפשר לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקום, אם נמצא בית המשפט "כ'**הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם**".

מסדרת התסקרים שהוגשו בתיק זה (כולל תיק המעצר המקורי) עולה כי בתחילת ההליכים נהג הנאשם לשימוש במסים והכחיש את הצורך בהליך טיפולו כלשהו, ואילו לקרה סיום ההליכים עמד הנאשם בעיזומו של הליך טיפולו, הכול מגשים בהם השתתף תוך שיתוף פעולה, ונ��יו במסים על פי תוצאות הבדיקות התקופתיות שביצעה. מדובר, איפוא, בהליך משמעותי שעבר הנאשם. הנאשם יlid 1995, ביום כבן 22. בתסקרים פורטו קשיים עमם נדרש הנאשם להתמודד בחיו, הן ככל הנוגעים לרקע המשפחתי שלו, הן קשיים ביכולותיו האישיות. אף על פי כן הנאשם החלים את לימודיו התיכוניים, התגייס לצה"ל במסגרת מיוחדת והשלים את השירות. על אף הידדרות מסוימת שגרמה לביצוע העבירה נשוא תיק זה, הנאשם אזר כח ועבר תהליך משמעותי האישום לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

8. לא נעלם מעניין הקשי שבסטיה ממתחם העונשה לנוכח לקיומו של מאסר על תנאי בר הפעלה נגד הנאשם. אף על פי כן החלטתי להטיל על הנאשם עונש נמור ממתחם העונשה: הנאשם שבפני הוא צער בתחילת דרכו, גדול בסביבה לא קלה, בעל עבר פלילי מותן, השתמש במסים בעבר והפסיק את השימוש. נראה שהוא במובاهך פרופיל של אדם "מתנדנד". הנאשם מצוי בנסיבות בה עלי להכריע לאיזה כיוון ינות את חייו. התסקרים שהוגשו והתהילכים המתוארים בהם מצביים על כך שהנאשם בחר בחירה פוזיטיבית בדרך החיה, עבר תהליך הכולן הליך טיפולו והן הפסקה של שימוש במסים,. במצב השבריריבו הוא מצוי, ראוי לעודד ולהזק את הנאשם בדרכו, ולא להטיל עליו עונש העולול לגרום להידדרות ולמחיקת הישג התקופה האחורה. לשם כך בדוק נועד החריג שבסעיף 40ד' לתקן 113 לחוק.

ההתהבות בשיקולי השיקום רואיה לא רק מנקודת מבטו של הנאשם, המעניין שבית המשפט לא ייחמיר בעונשו, כי אם מבחינת האינטראס של כלל החברה, אשר תינזק אף היא, אם תחת אדם צער שיוכל להיות אזרח הגון ומועל לקבל לשורתיו אדם המנהל אורח חיים שלו ואינו תורם לעצמו ולחברה.

9. לאחר כל האמור אני>Dנה את הנאשם לעונשים אלו:

א. מאסר לשישה חודשים שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם יתיצב לביצוע עבודות השירות ביום 10.11.17 במקדת מחוז דרום בשב"ס. מובהר לנagit כי אי עמידה בתנאים עלולה להביא להפקעת עבודות השירות וRICTO העונש במאסר ממש.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בר הפעלה לארבעה חודשים בתיק תת"ע 13-12-715. התנאי יופעל בחופף למאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם שישה חודשים מאסר בעבודות שירות.

ג. מאסר על תנאי לארבעה חודשים למשך שלוש שנים על סעיפים 10א' ו-67 לפקודת התעבורה.
ד. פסילת רשות נהיגה בפועל לשישה חודשים. הנאשם מצהיר עתה שאין בדי רשות נהיגה, והפסילה מתחילה החל מהיום.
ה. פסילת רשות נהיגה על תנאי לשישה חודשים למשך שלוש שנים, על העבירות המפורטוות בסעיף ג' לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.
ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, בנסיבות הצדדים.